

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Лист-відповідь до Партії Регіонів стор. 5

Holodomor Lecture a "First" for UNF Ottawa-Gatineau page 6

Рідна Школа Торонто вшанувала День Матері стор. 9

Четвер, 16 червня 2011, Рік 81, Число 24 • Thursday, June 16, 2011 Volume 81, Number 24

European Parliament Censures Ukraine Over 'Selective Justice'

(RFE/RL) The European Parliament has warned Ukraine to stop using criminal law as an instrument of pressure on the opposition. The call came in a resolution passed by a simple majority on June 9 in Strasbourg. It refers to former Ukrainian Prime Minister Yulia Tymoshenko "and other former government members," urges maximum transparency in Ukrainian court cases, and warns the Ukrainian authorities against using the criminal code to attain political goals.

Not all lawmakers supported the resolution, and some publicly called on the parliament not to interfere in internal Ukrainian affairs. The majority nevertheless voted for the resolution brought by Spanish MEP Raul Romeva i Rueda. "We have noticed with concern that the recent cases brought against Tymoshenko and members of her

government are politically motivated," said Romeva i Rueda, adding that the Ukrainian authorities must guarantee that the law is not applied selectively and that all investigations be conducted transparently.

Estonian MEP Kristiina Ojuland, of the European People's Party, criticized the Ukrainian authorities for violating the rule of law. "We protest against removing political opponents by using the court system," she said.

Tymoshenko is accused of misusing millions of dollars received by the government while serving as Prime Minister, charges she and her supporters describe as political revenge by current President Viktor Yanukovich.

The European Parliament has 740 members, but only 60 participated in the discussion on June 9, of which 37 supported the resolution.

Call for Sanctions Against Officials For Rights Violations

Kyiv (RFE/RL) - Ukrainian rights activists have called on "democratic countries" to introduce sanctions against Ukrainian officials that they claim are involved in human rights violations. Yevhen Zakharov, a member of the Ukrainian Human Rights Union, said on June 10 that a refusal by "democratic countries" to issue visas to Ukrainian officials implicated in infringing human rights, as well as freezing their assets abroad, could help end what he called "human rights violations" and "political persecution" in Ukraine. "One has to understand that in order to introduce such sanctions it is necessary to have clear evidence that political persecution took place," he said.

Meanwhile, opposition factions in

the Ukrainian parliament are preparing their own appeal to Western countries regarding sanctions against government officials. Taras Steskiv, a Ukrainian parliament deputy and member of the Our Ukraine-People's Self Defence faction, said that the final decision on the appeal will be made this week. According to "Ukrainska Pravda's" website, on the draft list of officials that the opposition wants to have sanctions brought against are the prosecutor-general, several of his subordinates, and a number of judges.

Hanna Herman, an advisor to President Viktor Yanukovich and head of the presidential administration's humanitarian department, compared the opposition initiative to tactics during "fascist times." Writing in a *blog* titled "Segregation?" on June 10, Herman said the preparation of "blacklists" of officials who she said displease opposition leader and former Prime Minister Yulia Tymoshenko reminds her of "fascist methods" of segregation for different ethnic groups such as Jews and Roma.

Тимошенко хоче очної ставки з Ющенком

Захист экс-прем'єра Юлії Тимошенко буде наполягати на проведенні очної ставки між нею та экс-президентом Віктором Ющенком.

Про це заявив адвокат Тимошенко Сергій Власенко 11 червня в ефірі Радіо "Свобода".

Екс-президент Віктор Ющенко

"Єдине, чого не було, – не було очної ставки між Тимошенко і Ющенком. І ми на цьому будемо наполягати", – сказав Власенко.

Він також висловив переконання, що у кримінальних справах проти Тимошенко "все залежить від політичного рішення президента України".

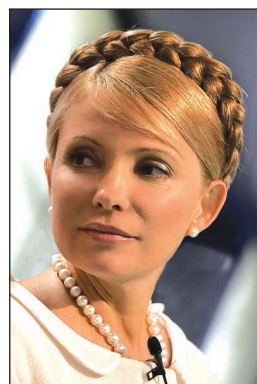
"Якщо президент України завтра дасть команду посадити Тимошенко, то Тимошенко посадять, незважаючи ні на що. У матеріалах справи немає жодного доказу провини Тимошенко",

– підкреслив адвокат.

Він нагадав, що 16 червня закінчується термін ознайомлення захисту Тимошенко з матеріалами справи.

"Будемо ми і ознайомлені з матеріалами справи чи не будемо ми ознайомлені з матеріалами справи, згідно з рішенням суду в цей день або на наступний день слідчий може готувати обвинувальний висновок і подавати його на затвердження відповідному прокурору", – сказав Власенко.

"І після цього, принаймні у справі Луценка в цей же день, я думаю, що через 1-2 дні справа потрапляє до Печерського районного суду міста Києва", – спрогнозував він.

Екс-прем'єр Юлія Тимошенко

Кримчани байдужі до свого статусу?

Народний депутат України від фракції Партії регіонів Василь Кисельов вважає, що ліквідація автономії Криму не викличе соціальної напруги та протестів з боку кримського населення.

"Населення Криму до цього байдуже, ніякого соціального напруження не буде однозначно", – сказав нардеп.

Крім цього, коментуючи заяви голови Верховної Ради АРК Володимира Константинова про те, що автономія Криму може бути ліквідована, політик наголосив, що це неможливо.

"Думаю журналісти не так зрозуміли Константинова (голови ВР АРК – ред.). На жаль, є моменти, коли ЗМІ не завжди передають думку

політика, як він її висловив. Ні про яку ліквідацію автономії мова не йде", – резюмував він.

За словами Кисельова, положення про автономію Криму зазначене в Конституції України, тому воно не може бути змінене.

Раніше голова Кримської організації Української Народної Партії Олег Фомушкін виступив з пропозицією скасувати автономний статус Криму і перетворити нинішню автономну республіку в Таврійську область України.

Нагадаємо, що Парламент України створив Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради з питань Автономної Республіки Крим. Верховна Рада також прийняла за основу законопроект про Раді Міністрів АРК.

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Відкритий лист-відповідь до Партії регіонів щодо ролі української діаспори

“Вже протягом багатьох років Україну намагаються повчати з-за кордону...” – прозріла Партія регіонів, що розмістила на своєму сайті відповідь Конгресу Українців Канади на його звернення до президента України заветувати закон про обов’язкове використання червоних прапорів. На жаль, не знають у партії або не хочуть знати історії України та українців у світі, адже цього року відзначається вже 120 років від поселення перших українців на канадській землі. Минуло багато десятків років, було багато різних хвиль імміграцій, та всі ці українці – чи в третьому, чи в другому поколінні, чи новоприбулі з України – всі вони залишаються невід’ємною частиною українського народу. І зв’язують їх з рідною землею тисячі ниточок любові до своєї Батьківщини, до невимовної краси рідної землі, до свого українського народу, його щирої віри і душі, до його мови, традицій, історії та культури.

Діаспора не “повчає з-за кордону” – вона живе спільним життям разом зі своїм народом. Навіть проживаючи далеко від рідної землі, вона на ділі зберігає свою відданість їй, свою турботу. На сьогодні тільки в Канаді близько мільйона двісті тисяч осіб офіційно визнають своє українське походження. Діє понад сто загальноосвітніх українсько-англійських шкіл, працюють сім українських кафедр при університетах, численні українські молодіжні організації, сотні українських танцювальних гуртків, хорів та інших культурно-мистецьких колективів. Тепер, коли уряд закриває українські школи в Україні, у Канаді відкриваються нові. І це без всякої допомоги українського чи канадського урядів. Всі громадські діячі, включно із Конгресом Українців Канади та його президентом, працюють безоплатно на добровільній базі, а інші витрати організації фінансуються пожертвами відданої української громади в Канаді.

По різних кутках Канади створена мережа українських організацій та українських церков. Це в Канаді виходили перші наукові праці та дослідження про правдиву історію України: Голодомор, національно-визвольний рух, шестидесятників, сучасну історію України. Українсько-канадська громада завжди була разом з Україною – і коли біла на сполох на весь світ у часи Голодомору, і коли Канада першою із західних країн визнала незалежність України, і коли в часи Помаранчевої революції вислала за свої кошти 500 міжнародних спостерігачів від нашої громади. Цей щоденний зв’язок є постійний і зростаючий – на рівні думок, на рівні душі і серця, на рівні щоденних конкретних справ на користь України

та українців за кордоном.

Діаспора, і не тільки в Канаді, а по цілому світу, живе разом з українським народом, є його інтегральною частиною, розділяє його радості і біди, спільно працює над розбудовою Української держави, її добробуту та утвердження у світі. Тільки за останні роки з ініціативи канадсько-української громади був написаний та впроваджений у дію закон про визнання Голодомору геноцидом, був розроблений та впроваджений міжурядовий меморандум про вільний обмін молоддю, на мільйони доларів вислано гуманітарної (в тому числі сучасної медичної) допомоги. Тепер у процесі розвитку договір про вільну торгівлю між Канадою та Україною, що закріплює економічні позиції України на світовому ринку. А майже кожна окрема канадсько-українська організація має безліч своїх проектів в Україні на різних рівнях – країни, області, міста чи села. А кожна українська родина, розірвана між Канадою та Україною, підтримує тісний та нерозривний людський зв’язок.

Важливми є й економічні зв’язки заробітчан та України. За розрахунками українських експертів, близько 6 млрд. доларів приходить в Україну річно тільки через офіційні банківські посередники, а неофіційна цифра вже перевищує 20-25 млрд. доларів річно від українських мігрантів, розкиданих по всьому світові. Це значно перевищує сумарні надходження в Україну усіх форм іноземних інвестицій.

Тому діаспора “не повчає”, а разом зі зневіреним народом України намагається добитися до влади в Україні, до президента, Верховної Ради, провідних партій з чітким посланням, що антиукраїнська політика щодо свого народу, своєї мови, своєї історії та культури не приведе до позитивних результатів.

За будь-якої влади українці усього світу та Канади зокрема будуть завжди стояти на сторожі розвитку Української держави, демократії, людських прав та свободи слова, розвитку культури і правдивої історії України, її інтеграції в сучасне міжнародне співтовариство розвинутих західних держав. Ми вважаємо це не тільки нашим правом, а й нашим моральним обов’язком перед Україною. Діаспора завжди була, є і буде допоміжним містком між Україною і світом, міжнародними організаціями та урядами західних країн.

На жаль, владні політичні сили в Україні ведуть до розколу та ворожнечі як всередині країни, так і з діаспорою, до повернення тоталітаризму, символів та ідолів минулого, шляхом нехтування економічних та політичних

національних інтересів, перекручування та нищення правдивої української історії, освіти та культури на догоду імперським вимогам північного сусіда. Це є дорога в нікуди.

Підписавши провокаційний “червонопрапорний” закон, президент втратив чергову нагоду стримати деструктивні дії влади та, зокрема, своєї Партії регіонів, принизивши свою країну та всіх, хто борюся і бореться за її незалежність, за подолання трагічного тоталітарного минулого, за вільну і демократичну Україну, яку символізує її офіційний синьо-жовтий прапор.

Вся світова українська діаспора нараховує близько 20 мільйонів чоловік, що живуть більш ніж у 35 країнах світу та добре зорганізовані через такі організації, як Світовий Конгрес Українців, Конгрес Українців Канади та інші крайові надбудови. У кожній з цих країн українці хочуть бачити Україну незалежною,

демократичною і процвітаючою та, впливаючи на уряди своїх країн, мають можливість підтримувати і спрямовувати Україну на цьому шляху. Яскравим прикладом цього є Канада, уряд якої виділяє великі кошти на ліквідацію Чорнобиля, CIDA фінансує програми розвитку регіонів, інвестицій та торгівлі, розвиваються міждержавні зв’язки. Це є прямим наслідком успішної взаємодії української діаспори та уряду Канади.

Багато успішних країн світу, таких, як Ізраїль, Італія, Індія та Польща, активно співпрацюють зі своїми діаспорами як з довіреними радниками та впливовими послами. Україні теж час навчитися жити зі своєю діаспорою.

Ми віримо в Україну, ми віримо в її народ!

*Тарас Залуський,
виконавчий директор КУК*

3 червня 2011

**Чи Ви потребуєте
допомоги адвоката?
Ми можемо Вам
допомоги.**

Тарас Грицина Петро Гамівка

Подзвоніть до нас за приємною і професійною обслугою

Bloorcourt Professional Centre, 1081 Bloor Street West, Suite 200

(416) 532-8006

UNF OTTAWA-GATINEAU
BRANCH

The New Pathway: One of the First to Report on Holodomor

**Paul Migus, President,
UNF Ottawa-Gatineau**

The Ukrainian Canadian community in Ottawa, Ont. and Gatineau, Que. participated in the Ukrainian National Federation's first public event organized by its newly-revived branch, featuring Dr. Halyna Mokrushyna's presentation of "Ukrainian Sentiments and Canadian Sustenance: Telling the Story of the Holodomor". Co-sponsored by the Metropolitan Andrey Sheptytsky Institute of Eastern Christian Studies and the UNF Ottawa-Gatineau Branch, the public lecture was held

genocide against the Ukrainian people committed by the Soviet Communist regime in 1932-33. In the very heart of Europe - a region considered Europe's breadbasket - Stalin's Communist regime committed a horrendous act of genocide against up to 10 million Ukrainians. An ancient nation of agriculturists was subjected to starvation, one of the most ruthless forms of torture and death. The government imposed exorbitant grain quotas, in some cases confiscating supplies down to the last seed. The territory of Soviet Ukraine and the predominantly Ukrainian-populated Kuban region of Northern

Ukrainian Weekly (affiliated with the Ukrainian National Federation). Dr. Mokrushyna provided an excellent overview of her research dissertation which captured the 3 stages of the Holodomor Awareness Campaign.

Stage one focused on the period 1930-1970; namely getting the very fact recognized that the Great Famine really took place. In the early years, Ukrainian Canadian media, such as *Novyj Shliakh (The New Pathway)* and *Holos Ukrainy*, and Ukrainian Canadian organizations publicized knowledge about the famine-induced genocide. Later in this period, various Chairs of Ukrainian Studies at Canadian universities undertook primary research into the history of Ukraine.

The second stage, during the 1980s, brought the Great Famine to worldwide attention and provided evidence that this famine was premeditated and carried out by Stalin's regime with the purpose of exterminating Ukrainians. This decade saw the introduction of academic research and use of mass media, such the 1984 film 'Harvest of Despair', and the 1986 book 'Harvest of Sorrow' to substantiate the genocide; notwithstanding continued Soviet denials of any atrocities.

The third stage, between 1980 and 2010, was the realization of the Holodomor's "official recognition" as genocide. With strong support from the Ukrainian Canadian community, this period focused on the Government of Canada's leadership role in providing official government recognition of the Holodomor as an act of genocide against Ukrainians. The major events in Ukrainian Canadian engagement in Canada's political arenas witnessed a successful Senate of Canada Resolution in 2003 on the Ukrainian Famine. In 2008, MP James Bezan introduced a private member's bill - *Bill C-459 - Ukrainian Famine and Genocide (Holodomor): a Memorial Day Act*, which was passed unanimously by all parliamentary parties. In addition, after dedicated advocacy by the Ukrainian Canadian community at the provincial level, similar Holodomor awareness and recognition legislation was passed by provincial legislatures in Saskatchewan (2008), Manitoba (2008), Alberta (2008), Ontario (2009), and Quebec (2010). Efforts are still pending in British Columbia.

Other than in Quebec, members of parliament and legislative assemblies of Ukrainian ancestry were the primary sponsors of the Holodomor legislation. In addition to the federal government, four Canadian provinces have also recognized the Holodomor proclaiming the fourth Saturday of each November as *Holodomor Remembrance Day* in Canada. The framing of the Canadian legislation focused not only on the genocide against Ukrainians, but also the Soviet crimes against humanity and

**Paul Migus, President,
UNF Ottawa-Gatineau Branch**

the violation of basic human rights.

The Ukrainian Canadian community has also been successful in promoting the recognition and awareness of the Holodomor through the provincial school systems. In Alberta and Manitoba, the Holodomor is a compulsory subject on the academic curriculum. While in the provinces of Saskatchewan and Ontario, it is offered on a voluntary basis by various school boards. In addition, the Ukrainian Canadian Research and Documentation Centre (UCRDC) was established in Toronto, and provides 164 documented oral histories by survivors and witnesses of the Ukrainian artificial famine of 1932-1933. These can be accessed at www.holodomorsurvivors.ca

Dr. Mokrushyna also noted that while 'national' feelings are often associated with negative social attributes, the Ukrainian Canadian experience in rallying around the Holodomor has had and continues to have a positive role. The Ukrainian Canadian community has constantly acted as the guardians of this Ukrainian cultural memory. This is all the more significant given that the Holodomor was not recognized in Soviet Ukraine, and in current day Ukraine, the recognition of the Holodomor as an act of genocide continues to be in dispute.

The Holodomor has provided an opportunity for the Ukrainian Canadian community to act in unity around an issue important not only to our community, but also to the Canadian public and government. Also, raising awareness of the Holodomor by Canada has increased Canada's international role as a defender of human rights.

Dr. Mokrushyna, who holds a Ph.D. from the Institute of Ukrainian Language at the National Academy of Sciences of Ukraine is presently working on her Ph.D. dissertation at the University of Ottawa on the subject of the legacy of political repressions in Ukraine.

Dr. Halyna Mokrushyna at Saint Paul University, Ottawa, presented findings on Canadian awareness of the Holodomor

at Saint Paul University on May 25, 2011, attended by almost 50 members of the community. All participants thoroughly enjoyed Dr. Mokrushyna's enlightening presentation of her MA thesis (University of Ottawa) which explored the campaigns in Canada to raise awareness and recognition of the Holodomor.

The Holodomor, (based on two Ukrainian words: *holod* - 'hunger, starvation, famine,' and *moryty* - 'to induce suffering, to kill'), was an act of

Caucasus (Soviet Russia) were isolated by armed units, so that people could not go in search of food in neighbouring Soviet regions, where it was more readily available. The result was the Ukrainian Great Famine Genocide of 1932-33, known in Ukrainian as the Holodomor, or extermination by artificial famine.

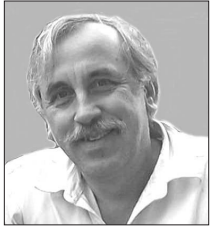
Almost 80 years ago, one of the first newspapers in Canada, and the world, which reported on the Holodomor in Ukraine in 1932 was *The New Pathway*

УКРАЇНСЬКА ТЕЛЕМЕРЕЖА
КАНАДА УКРАЇНА США
www.infoukes.com

КОНТАКТ
ЩОСУБОТИ
О 1:00 ГОД. ПОПОЛ.

Будьмо в КОНТАКТі!

2336-A Bloor Street West, Toronto
Tel.: 1-800-KONTAKT Fax: 416-762-6633 e-mail: studio@kontakt.ca

The View From Here

By Volodymyr Kish

A Volodymyr By Any Other Name

Long time readers of my column will remember that there was a time when the by-line to my column read Walter Kish. Of course, Walter is not my real name, as I was given the name of Volodymyr when I was baptized by my immigrant Ukrainian parents many decades ago. However, the local authorities in the small mining town of Noranda, Quebec where I born, being more than a little Cyrillically challenged, registered me with the anglicized equivalent of Walter.

Regrettably, this English moniker has always been deemed as being somewhat wimpy and lacks the princely and warrior cachet of the Ukrainian Volodymyr, so I was never overly fond of my official name in English. It was therefore not particularly difficult for me, when later in life and subsequent to some soul-searching brought about by my increasing re-discovery and growing attachment to my ancestral roots, that I decided some years ago to adopt my proper Ukrainian name of Volodymyr as my preferred forename.

Needless to say, the change to a proper and truly Ukrainian name engendered no small measure of pride and satisfaction for some time after, especially considering that I was named after one of the famous heroes of Ukrainian history, the first great leader of Kyivan Rus, Volodymyr the Great. And so it was until a friend of mine, familiar with Ukrainian history, pointed out that Volodymyr was not really a true Ukrainian name but was derived from the Viking name Valdemar, and that likely during his time, Volodymyr the Great, being a descendant of the Viking aristocracy that established the Kyivan Rus state, was much more likely to have been addressed as Valdemar than Volodymyr.

As much as I may want to think otherwise, my friend is likely correct. Although there is still some debate about the history surrounding the beginnings of the Kyivan Rus state, a strong Viking influence is beyond question. Starting around the 8th Century AD, the Vikings, or Varangians (*Varihy* in Ukrainian) as they are better known in Eastern Europe, began an aggressive expansionist assault on most of Europe and the Middle East. By the 9th Century AD, they were well established in the Baltics and the area around Lake Ladoga near present day St. Petersburg. The Varangians contin-

ued to push down the Dnipro and Volga rivers conquering the native Slavic tribes along the way.

In 862, one Varangian chieftain by the name of Rurik became the ruler of the principality of Novgorod in present day northern Russia, the same year that two of his retainers, Askold and Dir, reached Kyiv and took it over from the local Slavic tribes that had colonized the area several centuries back. In 912, Rurik's grandson Ihor (better known to his Varangian cohorts as Igar) took over as ruler of Kyiv, and it was his grandson Volodymyr (or Valdemar) who took over the reins of power of a large and powerful Kyivan Rus empire in 980. It seems that he only succeeded to the post after enlisting the aid of some six thousand Varangian compatriots from Sweden to help him defeat and kill his two brothers who were also contending for the post.

In 988, Volodymyr made the historically strategic and important decision to adopt Christianity as the state religion and we know what ensued thereafter. It not only had a profound effect on Ukrainian history, but also heralded a major personal transformation in Volodymyr himself. Prior to being baptized, Volodymyr was renowned for being the epitome of a barbarian chieftain, with one history book that I have read characterizing him as being a "Viking beast" who had four wives and some 800 concubines. Nonetheless, he accepted Christianity and married Princess Anna, the sister of the Byzantine Emperor Basil II in Constantinople, thereafter becoming a paragon of Christian rulers.

Before people start drawing too many parallels between Volodymyr the Great and this humble Volodymyr (my wife refers to me as Volodymyr the Middling), I would like to state categorically that prior to adopting Volodymyr as my preferred name, I was not a pagan barbarian, had only the one wife and zero concubines. Also, my brother is alive and well, and though we may have had our conflicts in our youth, I have never sought his demise for political or any other purpose.

I would also like to affirm that I will continue to go by Volodymyr, eschewing the perhaps more historically accurate Valdemar. One can only incorporate history's lessons into one's personal life so far before one has to draw the line. My line stops with my being Ukrainian and not a Viking.

Time for Western Sanctions Against Ukraine

By Walter Derzko

Several human rights watch groups are now calling on Western leaders to impose travel and financial sanctions on 14 Ukrainian officials who violated human rights and are engaged in political persecution. (*UNIAN, June 10*) This follows earlier demands by Volodymyr Yavoriwsky and other oppositionists, who called on Western countries to get tough and impose targeted sanctions against the members of the Government and Ukraine's top oligarchic clans. (<http://bit.ly/kR7S0s>). Oddly enough, to date, the Svoboda Party has been strangely silent, not joining the call. You'd think they'd be first in line.

Opposition leader Yulia Tymoshenko promises to file more lawsuits in several other countries against President Viktor Yanukovich's criminal entourage. The first case, already accepted by a New York court involving intermediary RosUkrEnerg and its co-owner Dmytro Firtash, falls within the competence of American justice. "This is related to America because the money that was laundered by RosUkrEnerg came from the International Monetary Fund, the budget of which is formed mostly by American taxpayers," she explained. "We turned to the courts under the laws of America and they will get these corruptioneers and look into where every *kopeck* went that was taken from the State Budget of Ukraine and simultaneously the International Monetary Fund," she added.

President Yanukovich has signed a decree writing off the debts of private Ukrainian energy companies. (*UTI, June 2*). It's an absolute outrage, since the sum surpasses US \$3 billion of IMF-borrowed money that was essentially gifted to friends and relatives, without impunity. Most Ukrainians buy energy from and pay utility bills to Oblgaz and Oblenergo, but these corrupt structures don't pay for consumed gas and electricity, but launder these public funds directly to offshore holdings. Owners of these intermediaries include Firtash, Kolomojsky, Surkis, and several Russians (Babakov - the Russian Deputy Speaker, and Vekselberg).

It would be interesting to speculate who else could be a target for sanctions.

If the political will exists, sanctions can be easily imposed by the EU just for the show trials and persecutions against Yulia Tymoshenko and Yuriy Lutsenko, who has been illegally imprisoned in pre-trial detention since December 2010. Section 27 of a PACE report released May 31, supports this: "Recently, the Prosecutor General opened criminal cases against a number of former government officials belonging to the opposition, including against Ms. Tymoshenko for 'excess of authority' and 'abuse of office'. We stress that no-one should be above the law, especially government officials, but the fact that only former government officials [who] belong to the opposition are

charged, [and that] could indicate political revenge or selective justice, would be unacceptable if that were the case. These concerns seem to be reinforced by the fact that the charges do not allege corruption, but rather challenge the correctness of political decisions taken by the former government officials when in office, which, in effect, would amount to criminalising political decisions." (<http://assembly.coe.int/committeeDocs/2011/amondoc16rev2011.pdf>)

Sanctions and Embargos in Different Shapes and Sizes.

The top Ukrainian foreign policy objective in the past year has been to secure visa-free travel to a number of countries, so that Ukrainian oligarchs can have "free" unencumbered access to their assets in Europe and Cyprus. Co-Chairman of the Euronest Parliamentary Assembly Borys Tarasiuk believes that Ukraine's activities in the Euronest PA will help introduce visa-free travel for Ukrainian citizens to the EU. While this is a noble objective, it will not affect the lives of ordinary Ukrainians, who can't afford to travel to Europe on weekend shopping jaunts. All one has to do is sit in Frankfurt International Airport's departure lounge to Donetsk and Dnipropetrovsk and watch these satisfied cross-border, *nouveau riche* consumers, loaded with shopping bags from Morocco, Geneva, London or Paris. In the past six months alone, Ukraine has announced or is in the process of negotiating visa-free travel to Serbia, Macedonia, EU in general, Argentina, Brunei, and Israel. A fresh travel embargo against Ukrainian oligarchs would devastate the wives and children of these *kleptogarchs*.

Sanctions against coal exports are rumoured. Exports are handled by the government, and by the businesses of Yuriy Ivanyushchenko such as *Donbassholding, Lugansk Coal Company, UGK-2000*, and others (while Renat Akhmetov's role in coal is rapidly declining). Sanctions against *Khlib-Invest*, also owned by Ivanyushchenko to control grain trading have also been proposed.

Europe has signalled that sanctions may be applied to steel exports, and that would hurt Akhmetov's SCM. The Russian controlled Customs Union intends to introduce restrictions/anti-dumping measures on Ukrainian metal-lurgy products as of July 1.

Targeting these two oligarchs alone - Ivanyushchenko and Akhmetov - would cut off the bulk of the funding to and financially devastate the Party of Regions, collapsing the Yanukovich regime. This would be the game-changing event in Ukrainian politics. But in the end, Ukrainians can't rely on the West to solely fight their internal battles. They need to step up to the plate and demonstrate conclusively to the world what type of government they really desire.

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
НОВИЙ ШЛЯХ
THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

To subscribe, call
416-960-3424

OYK Toronto Easter Luncheon 2011

By Iris Sopinka

Easter and springtime are both glorious and analogous events. Springtime is the time of year when Mother Nature awakens and everything she embraces is given new life. Easter is the observance and celebration of Jesus' triumph of life over death, symbolizing the triumph of our souls over evil.

On May 1, the Ukrainian Women's Organization (OYK), Toronto Branch, celebrated Easter with its annual traditional *Spilne Sviachene* or Community Easter Luncheon, held at the Ukrainian National Federation Community

Centre. However, this year, the presence of fifteen Ukrainian military officers stationed at Camp Borden made the afternoon a very special one. Scattered at different tables throughout the Trident Hall were handsome, young men dressed in military uniform.

In her opening remarks, Lydia Lelyk, President of the UWO, Toronto Branch, welcomed the guests warmly and asked them to stand for a moment of silence to remember the women members who had passed away in the previous year.

Zenon Chwaluk, an "honorary" member of OYK, was the able Master

of Ceremonies and started the celebration with an Easter poem. Throughout the program, he amused and entertained the guests with his lighthearted jokes and witty comments. Zenon went beyond the call of duty and into the role of altar boy as he assisted Father Ostap Chorniy with the traditional Easter Blessing with Holy Water, and all singing *Chrystos Voskres iz Mertvykh*. Fr. Chorniy has been present at this function for many years and feels very much at home at the UNF Hall.

Getting together at Easter with the community is a very important event for the members of UWO and UNF for several reasons. This is an opportunity to be with friends who

Centenarian Mrs. Jean Bedry (seated) and standing (right to left): Lydia Lelyk, Kim and Brad Weaver, Mrs. Bedry's granddaughter with her husband

L. to R.: Ukrainian military officer guest, Iris Sopinka Chwaluk and Zenon Chwaluk

UWO National Executive and Toronto Branch members at *Spilne Sviachene* 2011

Чи ти
знайомий
з ОКОЛИЦЕЮ?

Зустрінься з сусідами та
ознайомся з бібліотекою
під час
"Відкритих дверей"
(Open House)!

НАСОЛЮДИТЬСЯ
їжею, іграми та
призами і
отримаєш
безкоштовну
бібліотечну
картку – твій
паспорт у світ.

Субота, 18 червня,
з 12:00 год. дня
до 16:00 год. попол.
у відділеннях за адресами:

Albert Campbell 496 Birchmount Rd. •
Amesbury Park 1565 Lawrence Ave. W. •
Cedarbrae 545 Markham Rd. • Fairview
35 Fairview Mall Dr. • Malvern 30 Sewells
Rd. • Morningside 4279 Lawrence Ave. E.
• Northern District 40 Orchard View Blvd. •
Parliament Street 269 Gerrard St. E. •
Richview 1806 Islington Ave. • Runnymede
2178 Bloor St. W. • Weston 2 King St.

НЕ МОЖЕШ ПРИЙТИ В СУБОТУ?
Відвідай нас будь-коли.
Ти завжди бажаний.

Щедро
спонсорований
Canadian Tire

Отримаєш безкоштовний подарунковий
купон від Canadian Tire, коли
зареєструєшся на бібліотечну картку.
Будь ласка, принеси з собою два
ідентифікаційні документи.

Подарункові купони видаються
в обмеженій кількості
у відділеннях бібліотек, котрі беруть
участь у заході "Відкриті двері".

torontopubliclibrary.ca/openhouse

TORONTO
PUBLIC
LIBRARY

КУТОЧОК
РІДНОЇ ШКОЛИ

Мати, матінка, матуся...

У травні, коли природа-мати виряджає свою доню-землю в розкішному уборі весняних квітів у дорогу життя, праці й радості, люди висловлюють подяку материнській турботі і відзначають День Матері. Це місяць пречистої Диви Марії, яка благословила у хресну путь свого Сина – Спасителя людства.

Рідна Школа УНО Торонто-Захід збиралася відсвяткувати цей день, запросивши матусь, бабусь і старших сестер до святково прибраної зали. Ведучі свята – цього річчя випускники школи Наталя Тимошук та Олег Федай – коротко розповіли про історію започаткування Дня Матері.

Цікаво дізнатися, що вперше організувала святкування Дня Матері американка з Філадельфії Анна Джарвіс у 1910 році. Після Першої світової війни це свято почали відзначати у Швеції, Норвегії, Данії, Чехословаччині. Серед української громади День Матері вперше влаштував Союз Українок Канади у 1928 році. Наступного року це свято відзначалося і у Львові, в Україні. Тепер це свято є традиційним майже у всіх країнах світу.

Берегиня... Зміст цього слова ми вкладаємо у все, що супроводжує нас від народження впродовж усього життя – рідний дім, батьківський поріг, родина, мамина пісня і мамина молитва. Це для них, найрідніших, першокласники декламували вірша Варвари Гринько "Мама", в якому зверталися до рідної неньки найлагіднішими словами.

Материнство... Святе і прекрасне, оспіване поетами, увічнене художниками. У всіх народів, у всі віки жінкамати була охоронницею та добрим ангелом домашнього затишку. Мати благословляє перший подих дитини і першу думку, першу радість і перший сум. Для матерів звучала в'язанка

українських пісень. "Мамин вальс" заспівали учні 7-8 класів. Адріана Марчук у своїй пісні з ніжністю зверталася до матерів. Затамувавши подих, усі слухали лагідну й мелодійну пісню "Росте черешня", яку подарував присутнім Андрій Дзів, учень 7 класу Рідної Школи.

Минають роки під покровом і благодаттю Божою, підрастають діти. Та не меншає мамина турбота про них. В її розрадах знаходить спокій зранене і зболене синівське серце. Тому пам'ятаймо: "Рідну маму бережіть кожен день і кожну мить, бо душа її за нас болить кожен день і кожну мить", – нагадували всім учні 10 класу школи у своїй пісні.

Бабуся, бабусенька, бабуня. Які ніжні і теплі слова... Бабуся теж мама. Вона прожила на світі удвічі більше, ніж мама і тато, вона бачила удвічі більше. І тому онуки для неї удвічі дорожчі, бо вони діти її дитини. Віршований монтаж для своїх бабусь з побажаннями без горя і журби дожити до ста літ підготували учні 6 класу.

В образі матері й бабусі осягаємо розумом Україну, мальовничу і прекрасну. Україну – розкішний вінок з барвінку з її милозвучною мовою, задушевною піснею, чарівною вишивкою.

Звучало багато віршованих привітань та мелодійних пісень на святі. Сяючі очі дорогих нам матерів і бабусь випромінювали радість за увагу до них та ніжні слова вдячності.

Велика подяка вчителям, які організували це свято, – п. Олі Попович, п. Наталі Савицькій та п. Наталі Кафлюк, котра, зокрема, підготувала всі музичні виступи.

Оксана Левицька,
вчителька Рідної Школи
УНО Торонто-Захід

Join the Ukrainian invasion of

You Tube

Be proud of your heritage • Show your community through videos

Share your
Ukrainian World

www.youtube.com/user/UkeTube
www.youtube.com/user/Kobzatoronto
www.youtube.com/user/LightOnTheDarkness

- 1 – Ведучі свята – учні 11 класу Наталя Тимошук та Олег Федай
- 2 – Олександра Матвієнко, учениця 9-Б класу, разом із сестричкою Софійкою виконують пісню "Мої батьки"
- 3 – Ансамбль бандуристів виконує пісню "Наші матері"
- 4 – Юрій Дунець, учень 9-Б класу, декламує вірш "Матерям"
- 5 – Григорій Швед, учень 6 класу, присвячує вірш бабусям
- 6 – Учні 10 класу дарують пісню матерям